

BUITENLAND

„De Konferentie van Londen is geen eindresultaat, maar wel een begin”

ALDUS DE BRITSE MINISTER VOOR VISSERIJ

De heer Christopher Soames, Brits Minister van Landbouw en Visserij, heeft zeer onlangs de « Silver Cod Trofhee » overhandigd aan de schipper van de winnende treiler, de « Stella-Leonis » uit Hull, tijdens een banket dat aangeboden werd door de « British Trawlers Federation ». De « Stella-Leonis » kaapte deze prijs weg met een vangst van 2.512 ton voor een waarde van 22.610.000 F tijdens 17 kampanjes in 335 dagen. De « Stella-Leonis » is eigendom van de rederij Charleson Smith Trawlers' Ltd, een filiaal van de Ross-Groep.

Tijdens de toespraak welke door de Britse Minister werd gehouden wees deze laatste erop dat de Konferentie van Londen werd uitgelokt door Groot-Brittannië, en dat deze Konferentie noodzakelijk was om een evenwichtige en juiste reglementering vast te leggen, waarop de vloten zich kunnen schikken.

« Ik meen te mogen zeggen dat de Konferentie van Londen, geen eindresultaat is, maar wel een begin », aldus Minister Soames. Thans kan, in het licht van de resultaten van de Konferentie, de staatspolitiek herzien worden in functie van hetgeen noodzakelijk is om de industrie toe te laten zich aan te passen aan de nieuwe toestanden; dit zal geschieden met de medewerking van de « White Fish Authority », nadat de industrie zal gecontacteerd zijn. Alles moet gedaan worden ten voordele van de kwaliteit, en er mag in geen enkel geval van deze weg afgeweken worden. Alles dient in het werk gesteld te worden om een grotere stabiliteit van de markt te bewerkstelligen en een grotere ondernemingsgeest in het leven te roepen.

De eerste vereiste is wel dat de visserij-industrie in staat is met eigen middelen te leven na een bepaalde tijd. De regering heeft de steun verleend aan de kust- en de diepzeevisserij, waarop eveneens hulp werd toegezegd aan de vries-trawlers. Het is thans niet onwaarschijnlijk dat in de toekomst eveneens zal moeten gezorgd worden voor de verkoop van visprodukten, evengoed als voor de visserij zelf.

Van zijn kant herinnerde de heer A.W. Suddaby, voorzitter van de « British Trawlers' Federation », eraan dat de Britse reders aangedrongen hadden, na de mislukking van de jongste Konferentie van Geneve over het zeerecht, op een nieuwe bijeenkomst tussen de landen die de visserij bedrijven in de noordelijke gebieden van de At-

lantische Oceaan. Het doel van deze meeting zou er in de eerste plaats opgericht zijn te onderhandelen over de toegang tot de markten in uitwisseling van een toegang tot de visgronden, en, in algemene zin, een vrijer regime in beide domeinen te bereiken. De reders mogen zich bijgevolg gelukkig achten met deze Konferentie van Londen, en hopen op een rechtvaardige oplossing van de problemen welke zich stellen in de Europese visserij en de kommercialisatie.

Alvorens de Konferentie in zitting bijeenkwam heeft de British Trawlers' Federation enkele opbouwende voorstellen aan de regering voorgelegd, welke, zo hoopte men, voor alle partijen aanvaardbaar zouden zijn.

Er mochten enkele successen geboekt worden, en verscheidene landen konden zich akkoord verklaren met een gemeenschappelijke politiek nopens de visserijlimieten. Ongelukkiglijk betrof het niet die landen die controle uitoefenen op de meest belangrijke visgronden die de visserij belang inboezemen. De resultaten van de Konferentie konden zeer zeker de tevredenheid van de kustvisserij opwekken, maar waren anderzijds ontgochelend voor de sleepnetvisserij.

« Wij begrijpen, aldus voorzitter Suddaby, dat onze vrienden van de Europese Economische Gemeenschap nog geen gemeenschappelijke visserijpolitiek hebben uitgewerkt, terwijl het niet uitgesloten is dat dit enkele problemen heeft gesteld op de Konferentie, maar wij menen niet dat dit de grootste moeilijkheid is geweest; wij hopen dan ook dat de twee staten die de nieuwe konventie niet hebben bekrachtigd, zich rekenschap zullen geven dat men niet op twee paarden terzelfdertijd kan spelen en dat zij door het behouden van de visserijgronden voor hun eigen, zij de kansen hebben verspeeld om mede te werken aan de uitbreiding van de visserijmarkten in West Europa ».

Natuurlijk verheugen wij er ons om dat onze kustvisserij de resultaten hebben bekomen waarop zij aandrongen. Wij zijn ook gelukkig in het vooruitzicht van de komende technische konferentie, die een nieuwe konventie zal voorbereiden met het oog op de vervanging van deze van 1882 en die een moderne kode zal inhouden in verband met de uitbating van de visserijgronden in de Noord-Oostelijke gebieden van de Atlantische Oceaan. — B

De IJslandse sleepnetvisserij in moeilijkheden

ZONDER BELANGRIJKE SUBVENTIES IS OVERLEVING ONMOGELIJK

Tijdens het afgelopen jaar hebben omzeggens alle sleepnetrederijen merkbare moeilijkheden gehad, derwijze zelfs dat men in bevoegde middens de mening is toegedaan dat zonder belangrijke subventies van staatswege een overleving van de vloot onmogelijk is.

De IJslandse sleepnetvloot die in 1962 nog 47 eenheden omvatte bereikt thans niet meer dan 34 treilers. Deze vermindering werd in de hand gewerkt, hetzij door sloping, hetzij door de verkoop aan het buitenland. Toen werd door de Groep Ross, de machtige Britse organisatie, overgegaan tot de aankoop van verscheidene treilers.

Teneinde aan de steeds terugkomende moeilijkheden het hoofd te bieden werd vorig jaar een comité van deskundigen in het leven geroepen, om de heersende toestanden te onderzoeken, en een advies uit te brengen. In het rapport dat door de vernoemde commissie in november van vorig jaar werd neergelegd, wordt de nadruk gelegd op het feit dat de moeilijkheden gedeeltelijk dienen toegeschreven te worden aan de ontoereikendheid van de vangsten — enkele gebieden werden inderdaad tijdelijk gesloten voor de treilers — en anderzijds ook aan de verouderde werkmethodes van de IJslandse vissers. Volgens een berekening van het comité van experts, is het noodzakelijk dat ieder treiler een subventie van 3 miljoen IJslandse kronen wordt toegewezen, per jaar.

DE BILAN OVER 1963

Zopas werd door de directeur voor de IJslandse visserijdiensten, de heer David Olafsson, de balans over het jaar 1963 opgemaakt. Een eerste opvallend feit is wel dat de vangsten naar hoeveelheid 66.000 ton beneden de produktie van 1962 lagen. Naar waarde evenwel was het resultaat nagenoeg hetzelfde.

In 1963 werden er 765.000 ton vis aangevoerd, tegenover 833.000 ton in 1962 en 710.000 ton in 1961.

Indien de produktie beneden het peil van 1962 lag, dan dient dit in de eerste plaats toegeschreven te worden aan het feit dat niet minder dan 17 % minder aan haringprodukten werd aangevoerd dan het voorgaande jaar. In tegenstelling hiermede anderzijds zijn de andere vissoorten 6 % meer aangevoerd.

De totale waarde van deze aanvoer is omzeggens dezelfde van het voorgaande jaar, d.w.z. 3,5 miljard IJslandse kronen (3.380 miljard Belgische frank). Dit resultaat werd gedeeltelijk bereikt door de prijsstijging op bepaalde markten, en anderzijds ook door een betere aanwending van de produktie: de zoutersindustrie van haring bvb was uitermate belangrijk.

De zomerharingkampagne in Nördland en de herfstkampagne in Sörland leverden minder goede resultaten op dan in 1962: 237.000 ton in Nördland tegen 329.000 ton in 1962 en 31.000 ton voor Sörland tegen 67.000 ton in 1962. De totale haringvangsten bereikten in 1963 het kwantum van 395.000 ton.

Niettegenstaande deze resultaten was het jaar 1963 een ongunstig visserijjaar voor IJsland. Er diende inderdaad overgegaan te worden tot het in werking brengen van meerdere eenheden terwijl er eveneens langer diende gewerkt te worden om hetzelfde resultaat te bereiken. Zo waren er in 1963 niet minder dan 35 eenheden meer nodig dan in 1962 voor 5.000 ton vangst. De konserver- en diepvriesinstellingen kwamen vaak in een zeer benarde toestand te staan want hun uitgaven stegen in een niet onbelangrijke mate wegens de loonstijgingen en de verbetering van de prijzen op de internationale markten was niet in staat hier enigszins het hoofd aan te bieden.

— B

REDERS en
VISSERS,
voor uw

**SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING**

wendt U in volle
vertrouwen tot de
beroepsvereniging

HAND IN HAND

O. V. A. VISMIJN OOSTENDE Tel. 721.73